

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 29. junija 2022 *

„Instrument za predpristopno pomoč – Preiskava urada OLAF – Sklep Komisije o upravni sankciji – Izključitev iz postopkov javnega naročanja in dodeljevanja nepovratnih sredstev, ki se financirajo iz splošnega proračuna Unije, za obdobje štirih let – Evidentiranje v podatkovni zbirki sistema za zgodnje odkrivanje in izključitev – Finančna uredba – Neomejena pristojnost – Sorazmernost kazni“

V zadevi T-609/20,

LA International Cooperation Srl s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopata B. O'Connor in M. Hommé, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopa R. Pethke, agent,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi A. Kornezov, predsednik, E. Buttigieg in G. Hesse (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega dela postopka

na podlagi tega, da stranki v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka nista vložili predloga, naj se opravi obravnava, in na podlagi sklepa v skladu s členom 106(3) Poslovnika Splošnega sodišča, da bo odločeno brez ustnega dela postopka,

izreka naslednjo

Sodbo¹

[...]

* Jezik postopka: angleščina.

¹ Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

Pravo

[...]

Ustreznost kazni

- 151 Tožeča stranka trdi, da bi morala posebna komisija pri določitvi ustrezne kazni, ki jo je bilo treba uporabiti v obravnavanem primeru, upoštevati njeno dobro sodelovanje med preiskavo, ki jo je opravil urad OLAF. Dodaja, da je v skladu z italijanskim pravom aprila 2016 sprejela model organizacije, upravljanja in nadzora skupaj z etičnim kodeksom in z njim povezanim disciplinskim sistemom. Prav tako naj bi osebi A in B leta 2019 razrešila z njunih položajev.
- 152 Komisija trdi, da je bila tožeča stranka na podlagi svojih pogodbenih obveznosti in člena 5 Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufigami in drugimi nepravilnostmi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 303) zavezana sodelovati in omogočiti dostop do svojih prostorov, da bi olajšala preglede in inšpekcije, ki jih je urad OLAF opravil v imenu Komisije. Trditev tožeče stranke, da bi morale njeno dobro sodelovanje vplivati na presojo ustrezne kazni, ki jo je opravila posebna komisija, je treba po njenem mnenju zavrnila. Komisija pojasnjuje, da je imela posebna komisija dostop do poročil o pregledih na kraju samem, v katerih je bilo navedeno, da so tožeča stranka in njeni predstavniki z uradom OLAF sodelovali.
- 153 Najprej je treba opozoriti, da je za dejansko stanje pred 1. januarjem 2016 Komisija v izpodbijanem sklepu poudarila, da sta člen 133a(2)(b) Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1605/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 145), kakor je bila spremenjena, in člen 145(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe št. 966/2012 (UL 2012, L 362, str. 1), preden je bila spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/2462 z dne 30. oktobra 2015 (UL 2015, L 342, str. 7), določala, da je najdaljše obdobje izključitve subjekta pet let.
- 154 Komisija je v zvezi z dejanji, storjenimi po 1. januarju 2016, poudarila, da je člen 106(14)(c) Uredbe št. 966/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1929, določal, da izključitev ne sme trajati dlje kot tri leta v primerih hude kršitve poklicnih pravil iz člena 106(1)(c) navedene uredbe in dlje kot pet let v primerih korupcije iz člena 106(1)(d) iste uredbe.
- 155 V tem okviru je Komisija tožečo stranko izključila na podlagi predhodne pravne opredelitve njenega ravnanja ob upoštevanju ugotovljenih dejstev in ugotovitev iz priporočila posebne komisije v skladu s členom 106(2) Uredbe št. 966/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1929. Menila je, da resnost krivdnega ravnanja, namernost tega ravnanja, njegovo trajanje in visoki zadevni zneski upravičujejo izključitev za obdobje štirih let.
- 156 V zvezi s tem Splošno sodišče poudarja, da se s členom 133a(1) Uredbe št. 2342/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 478/2007 z dne 23. aprila 2007 (UL 2007, L 111, str. 13), in členom 106(3) Uredbe št. 966/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1929, od javnega naročnika, ki izključi gospodarski subjekt, zahteva, da upošteva načelo sorazmernosti. Natančneje, navedeni člen 106(3) določa, da je potrebno, da se pri odločitvi javnega naročnika upošteva zlasti resnost položaja, vključno z vplivom na finančne interese Unije in njeno podobo, čas, ki je pretekkel od zadevnega ravnanja, njegovo trajanje, morebitno ponovitev, namen ali

stopnjo malomarnosti oziroma katero koli olajševalno okoliščino, kot sta sodelovanje gospodarskega subjekta z zadevnim pristojnim organom in njegov prispevek k preiskavi, kakor to priznava javni naročnik.

- 157 V skladu s členom 108(11) Uredbe št. 966/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1929, ima Splošno sodišče „[p]ristojnost [...] za pregled odločitve, s katero javni naročnik izključi gospodarski subjekt in/ali mu izreče denarno kazen, [ki] je neomejena; med drugim lahko skrajša ali podaljša trajanje izključitve in/ali prekliče, zmanjša ali poveča izrečeno denarno kazen“. Poleg preprostega nadzora zakonitosti, ki omogoča le zavrnitev ničnostne tožbe ali razglasitev ničnosti izpodbijanega akta, ta neomejena pristojnost Splošnemu sodišču omogoča, da izpodbijani akt spremeni, tudi če ga ne razglasi za ničnega, ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin, na primer zato, da spremeni trajanje izključitve. V teh okoliščinah lahko Splošno sodišče, če je to primerno, poda presoje, ki se razlikujejo od presoj Komisije v izpodbijanem sklepu glede trajanja izključitve.
- 158 V obravnavanem primeru je treba argumentacijo, na podlagi katere tožeča stranka trdi, da bi moralo njeno dobro sodelovanje med preiskavo in ukrepi reorganizacije, ki jih je sprejela, vplivati na presojo ustrezne kazni, ki jo je bilo treba uporabiti zanj, razlagati tako, da Splošnemu sodišču predlaga, naj pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti presodi trajanje izključitve ob upoštevanju navedenih olajševalnih okoliščin.
- 159 Splošno sodišče v okviru svoje neomejene pristojnosti ugotavlja, da je tožeča stranka storila dejanja korupcije in hude kršitve poklicnih pravil, navedena v točkah od 121 do 123, 126, 127 in od 129 do 134 zgoraj. Ta dejanja so že po sami naravi zelo resna, saj je bil cilj ravnanja tožeče stranke podkupiti uslužbence javne uprave Republike Severne Makedonije, da bi pridobila konkurenčno prednost pred drugimi ponudniki. Ugotoviti je treba, da je tožeča stranka namerno poskušala podkupiti uslužbence javne uprave Republike Severne Makedonije. To ravnanje je trajalo malo več kot štiri leta, v tem obdobju pa je bilo vpletenih več oseb znotraj in zunaj tožeče stranke.
- 160 Upoštevati je treba tudi resnost vpliva teh dejanj na finančne interese Unije, ker se nanašajo na znesek, ki presega 1,7 milijona EUR.
- 161 Dalje, v zvezi z elementi, na katere se sklicuje tožeča stranka, je res, da je v poročilih o pregledih na kraju samem navedeno njeno „zelo dobro“ in „popolno“ sodelovanje med temi pregledi. Vendar je prav tako res, kot trdi Komisija, da je imela tožeča stranka zakonsko obveznost sodelovati z uradom OLAF. Vsekakor je treba ugotoviti, da ima lahko v obravnavanem primeru ravnanje tožeče stranke med preiskavo le majhen vpliv na težo kazni glede na resnost zadevnih dejanj.
- 162 Glede organizacijskega modela, ki ga je tožeča stranka sprejela leta 2016, Splošno sodišče povzema presojo Komisije v zvezi s tem v izpodbijanem sklepu. Po eni strani je bil namreč ta model sprejet aprila 2016, vendar se z njim ni preprečilo nadaljnje krivdno ravnanje tožeče stranke, ki se je nadaljevalo do januarja 2017. Po drugi strani, čeprav bo ta novi model morda lahko vplival na ravnanje tožeče stranke v prihodnosti, pa v upoštevnem obdobju ni imel nobenega učinka. Odstranitev oseb A in B s položajev leta 2019 bo prav tako lahko vplivala le na prihodnje ravnanje tožeče stranke. Splošno sodišče zato meni, da tega ni treba upoštevati.
- 163 Nazadnje, poudariti je mogoče, da je bilo najdaljše obdobje izključitve, ki ga je določil zakonodajalec, pred 1. januarjem 2016 pet let za hude kršitve poklicnih pravil, po 1. januarju 2016 pa tri leta za hude kršitve poklicnih pravil in pet let za dejanja korupcije.

V obravnavani zadevi pa je Splošno sodišče v točkah od 121 do 123, 126, 127 in od 129 do 134 zgoraj ugotovilo, da je ravnanje tožeče stranke pomenilo tako hude kršitve poklicnih pravil kot dejanja korupcije.

164 Glede na vse zgoraj navedene ugotovitve in okoliščine je treba šteti, da je v obravnavanem primeru izključitev za obdobje štirih let ustrezna in sorazmerna.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi LA International Cooperation Srl se naloži plačilo stroškov.

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 29. junija 2022.

Podpisi